

Küçük Kayıklar Festivali

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Kayıklar Festivali

Yavuz DEMİRKİRAN

Her ilkbaharda, Riverbend köyünde küçük kayıklar festivali düzenlenir. Çocuklar ahşap, kumaş ve ipten minyatür kayıklar yapar, sonra onları nehirde yarıştıır. Jo Dede festivali her yıl düzenler. Çocuklara tekne gövdelerini nasıl şekillendireceklerini ve yelkenleri nasıl bağlayacaklarını öğretir. Riverbend'deki herkes bu neşeli günü sabırsızlıkla bekler.

Max on yaşında, sıcak orta-kahverengi tenli ve dağınık siyah saçlı. Mavi bir kanvas ceket giyiyor ve kemerinde küçük bir alet çantası taşıyor. Max bir şeyler icat etmeyi çok sever. Bu yıl, yarış için gizli bir planı var. En iyi arkadaşı Lila'ya içinde gizli minik mekanik kürekler olan bir kayak gösterir. "Bu bir sürpriz," diye fısıldar.

Lila dokuz yaşında, küçük ve ince yapılı, iki topuz yapılmış yay gibi siyah bukleleri var. Yeşil tulum ve turuncu yağmur çizmeleri giyiyor. Max'in kayığını incelerken gözleri parlıyor. "O kürekler suda dönecek!" der. Max sırtır, çilleri kırışır. Haftalardır kayak üzerinde çalışıyor ve şimdi festival başlamak üzere.

Festival sabahı, nehir kıyısı heyecanla uğulduyor. Çocuklar kayıklarını çimenli kıyıya sırayla dizer. Son şampiyon Toby, kronometresini tutar ve kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bakar. Uzun boylu ve yapılı, kum sarısı saçlı ve yuvarlak gözlüklü. Kayığı ince ve kırmızı. "Kaybetmeye hazır mısın, Max?" diye takılır Toby. Max sadece gülümser ve kayığını sıkıca tutar.

Jo Dede solmuş yeşil kazağı ve hasır şapkasıyla su kenarında durur. Ahşap bastonuna yaslanır. "Unutmayın," der, "nehir dostçadır ama yanıltıcı olabilir. Akıntıya dikkat edin ve birbirinize yardım edin." Çocuklar başlarını sallar. Kayıklarını suya bırakırlar. Jo Dede kolunu kaldırır. "Yerlerinize... hazır olun... başla!"

Minik kayıklar ileri atılır. Max'in kayığı, gizli kürekleri dönerken hafifçe vınlar. Liderliği alır! Lila kıydan tezahürat yapar. Toby'nin kırmızı kayığı hemen arkasındadır. Akıntı kayıkları ileri iter ve çocuklar kıyı boyunca koşarak güler ve bağırır. İlkbahar güneşi pırl pırl suyun üzerinde parlar.

Aniden akıntı güçlenir. Kayıkları burgu gibi çevirip nehrin ortasına doğru çeker. Üç küçük kayak rotasından çıkar ve dosdoğru şelaleye yönelir! Tehlikeyi ilk fark eden Lila olur. "Dikkat!" diye bağırır, acilen işaret ederek. "Akıntı onları şelaleye götürüyor!" Çocuklar nefesini tutar. Şelale uzakta gürлдüyor.

Max, Lila'nın uyarısını duyar. Kendi kayığına bakar, hâlâ yarışta öndedir. Sonra sürüklenen kayıklara bakar. Bir an bile düşünmeden döner ve kıyı boyunca koşar. "Peşlerinden gidiyorum!" diye seslenir. Uzun bir dal kapar ve sığ suya girer. Kırmızı spor ayakkabıları su sıçratır ama umurunda değildir. Yardım etmek her şeyden önce gelir.

Toby, Max'in yarışı bıraktığını görür. İlk başta sevinir—artık kazanabilir! Ama sonra Max'in kaçan bir kayığı kıyıya yönlendirmek için dalı uzattığını izler. Toby'nin elindeki kronometre tıklar. Max'i kocaman gözlerle izleyen diğer çocuklara bakar. Toby'nin yanakları kızarır. Ne yapması gerektiğini bilir.

"Hadi!" diye bağıırır Toby. "Yardım edelim!" Kronometresini bırakır ve su kenarına koşar. Lila ve diğerleri onu izler. Kıyı boyunca bir sıra oluşturur, kurtarılan kayıkları elden ele geçirirler. Jo Dede bastonuyla suya girer ve kayıkları akıntıdan usulca uzaklaştırır. Herkes birlikte çalışır ve kısa sürede tüm kayıklar güvende olur.

Max son kayığı sudan çeker. Bu, Toby'nin kırmızı kayığıdır, biraz ıslanmış ama zarar görmemiştir. Max gülümseyerek onu Toby'ye verir. "Güzel yarıştı," der Max. Toby'nin gözleri gözlüklerinin ardında büyür. "Kayıklarımızı kurtarmak için kazanmaktan vazgeçtin," der Toby. "Bu herhangi bir kupadan daha iyi." Diğer çocuklar da onaylayarak başlarını sallar.

Jo Dede herkesi etrafına toplar. "Bugün," der, "özel bir şey gördük. Max bize başkalarına yardım etmenin en iyi kazanma biçimi olduğunu gösterdi." Çocuklar tezahürat yapar. Lila, "Yeni bir ödül yapalım!" diye önerir. Toby elini kaldırır. "Takım çalışması ve başkalarına yardım için," der. Herkes kabul eder. Ona Yardım Eden Eller Ödülü adını verirler.

O öğleden sonra Jo Dede ilk Yardım Eden Eller Ödülü'nü Max'e verir. Bu, üzerinde boyalı bir nehir ve minik bir kayık olan küçük ahşap bir plakettir. Max'in yanakları pembeye döner. "Bunu tek başıma yapamazdım," der. "Hepimiz yardım ettik." Çocuklar alkışlar ve ısıklık çalar. Toby, Max'in sırtına vurur. "Sen gerçek bir şampiyonsun," der.

Törenden sonra çocuklar nehre geri koşar. Kayıklarını yeniden suya bırakırlar ama bu kez sadece eğlenmek için yarışır. Max'in mekanik kürekleri döner ama Lila'nın kayığı yetişsin diye yavaşlar. Herkes güler ve su sıçratır. Küçük kayıklar festivali neşeli bağırışlar ve ıslak ayakkabılarla sona erer.

Güneş batarken çocuklar Jo Dede ile kıyıda oturur. "Bugün ne öğrendiniz?" diye sorar. İlk konuşan Lila olur. "Kazanmanın her şey olmadığını." Toby başını sallar. "Takım çalışması yarışı daha güzel yapıyor." Max gülümser. "Ve iyilik en güzel ödüldür." Jo Dede'nin kırışık gözleri parlar. "Güzel söyledin," der.

O yıldan itibaren Yardım Eden Eller Ödülü her festivalde verilir. Çocuklar hâlâ minyatür kayıklar yapar ve onları nehirde yarıştıır. Ama artık yardım etme fırsatlarını da kollarlar. Max'in gizli kürekleri artık gizli değildir—fikri öğrenmek isteyen herkesle paylaşır. Ve Riverbend'in küçük kayıklar festivali her ilkbaharda daha da iyileşir.